

ved Opførelse af Boliger eller anden Bygning — ikke kan være afgørende. Man er paa det Rene med, at Afgørelsen af, om et Arbejde bør kunne henføres under Kategorien Nødhjælpsarbejder, i det enkelte Tilfælde vil kunne være vanskelig, men mener paa den anden Side, at den behørig Garanti for, at der ikke herunder henføres andre Arbejder end saadanne, som med Rette bør kunne betragtes som Nødhjælpsarbejder, ligger deri, at særlig der til nedsatte Amtsudvalg, hvori Arbejdsgivere og Arbejdere er ligeligt repræsenterede, under Appel til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917 skal godkende Arbejdet som Nødhjælpsarbejde. Man har i Paragraffen optaget en Bestemmelse om Sammensætningen af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, der er i Overensstemmelse med Udvalgets nuværende Sammensætning; kun er der i Stedet for Arbejdsanvisningsdirektøren og Arbejdsløshedsspektøren, der nu er Medlemmer, indsat Arbejdsdirektøren og yderligere et af Indenrigsministeren valgt Medlem.

Som en tredje Betingelse for, at Arbejdet skal kunne anses for Nødhjælpsarbejde i den heromhandlede Relation, fastsætter Paragraffens 3die Stykke endvidere, at Arbejdslønnen og de øvrige Beskæftigelsesvilkaar skal fastsættes saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Man anser det, for særdeles vigtigt, at begge de nævnte Hensyn iagttages, idet man iøvrigt mener, at det vil kunne overlades til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, hvori Arbejdsgivere og Arbejdere er ligeligt repræsenterede, at fastsætte de nærmere Regler.

De arbejdsløse skal være pligtige at overtage Arbejde ved Nødhjælpsarbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelser. Med Hensyn til den Fremgangsmaade, som vil være at følge ved Anvisningen af saadant Arbejde, træffer Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg efter Forhandling med Arbejdsdirektøren nærmere Bestemmelse; medens det vel som Hovedregel bør være saaledes, at Arbejde, der kræver faglig Uddannelse, først og fremmest anvises til de forhaandenværende arbejdsløse indenfor vedkommende Fag, skal paa den anden Side manglende faglig Uddannelse eller Øvelse ikke være tilstrækkelig Grund til at vægre sig ved at

paatage sig Arbejdet, naar dette ikke iøvrigt overstiger vedkommendes Kræfter.

Med Hensyn til den af »Udvalget angaaende Nødhjælpsarbejder« nu afgivne Betænkning, af hvilken Eksemplarer vil blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer*), bemærkes, at medens Forslag I ikke falder indenfor den i Stk. 5 opstillede Rame for Fastsættelsen af Lønvilkaar og Beskæftigelsesvilkaar ved Nødhjælpsarbejder, er dette Tilfældet for Forslag II's Vedkommende og vel ogsaa for Forslag III. Men da Forslag II byder den Fordel, at de arbejdsløse efter dette faar fuld Beskæftigelse, og i hvert Fald samme Arbejdsindtægt som efter Forslag III, medens Udgifterne ved Arbejdets Udførelse vil blive væsentlig mindre for samtlige Bidragydende end Tilfældet vil være efter Forslag III, bør efter Ministeriets Mening Forslag II lægges til Grund ved Iværksættelsen af Nødhjælpsarbejder, med mindre Arbejdets særlige Karakter og Muligheden af at beskæftige samtlige ved Arbejdet ansatte arbejdsløse indenfor hver enkelt Fagomraade taler til Gunst for at lægge Reglerne i Forslag III til Grund.

Det tør sikkert ogsaa forventes, at Omfanget af Nødhjælpsarbejder, som det vil blive muligt at igangsætte, væsentlig forøges ved Anvendelse af Forslag II paa Grund af den mindre Udgift, som dette medfører, sammenlignet med Forslag III.

Til § 33.

Paragraffens to første Stykker tager Sigte paa saadanne Uddannelses-Kursus, som oprettes særlig med den ekstraordinære Arbejdsløshed for Øje, medens Bestemmelsen i sidste Stykke har Henblik paa andre Kursus af længere Varighed. Med Hensyn til de første Kursus maa det være en Forudsætning, at de paagældende arbejdsløse vedblivende skal være disponible til Arbejde, saaledes at der naarsomhelst kan anvises dem Arbejde, medens det samme ikke skal gælde med Hensyn til de i sidste Stykke omhandlede Kursus af længere Varighed, saaledes at Deltagerne i disse altsaa ikke længere kan betragtes som egentlig arbejdsløse. Da det selv under normale Forhold — navnlig for Sæsonfagenes Vedkommende — vil være ønskeligt at have Midler til Raadighed til Ydelse af Tilskud til arbejdsløses Deltagelse i saadanne Kursus af længere Varighed, er det i Paragraffens sidste Punktum bestemt, at disse Understøttelser vil kunne

*) Betænkningen er ikke optaget her.